

Arrest

nr. 238 270 van 9 juli 2020
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 december 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 januari 2020 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is het resultaat van een aanvraag die verzoeker op 16 juni 2019 heeft ingediend met het oog op gezinshereniging met zijn Belgische echtgenote. Ze luidt als volgt:

“Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13/06/2019 werd ingediend door:

Naam: L.

Voornaam: M.

Nationaliteit: M.

Geboortedatum: 05.08.1984

Geboorteplaats: Rass El Ma

Identificatienummer in het Rijksregister: ...

Verblijvende te ...

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn echtgenote, de genaamde E. B., D. (RR 93.03.27 376-12) van Belgische nationaliteit in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/80.

Er werden reeds eerder aanvragen gezinshereniging ingediend nl. op 8/11/2016 en 2/08/2017 met een bijlage 20 met bevel op basis van art 47/2, en op 20/11/2018 ifv echtgenote met een weigering op 16/05/2019 op basis van onvoldoende bestaansmiddelen.

In toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/80. De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van de bestaansmiddelen legt de Belgische referentiepersoon de volgende documenten neer:

- arbeidsovereenkomst voor bedienden van tewerkstelling bij K. vzw dd 27/10/2016: deze tewerkstelling is beëindigd sinds 17/05/2019 (met loonfiches van maart, april, mei 2019)*
- Verschillende arbeidsovereenkomsten voor bedienden voor bepaalde tijd dd 15/04/2019, bij de 'Bijtjes MXM', Vanaf 2/05/2019, Hier de loonfiches: mei 2019: 997,81, juni 2019: 1495, juli 2019: 978,69 (het gaat hier ook om een contract van bepaalde duur tot 25/02/2020).*

De huidige beschikbare bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon blijken zeer wisselend. Het is helemaal niet duidelijk waarom dat van maand tot maand zo veel verschilt. In die zin kan er wel vastgesteld worden dat er regelmatige bestaansmiddelen zijn, echter stabiele bestaansmiddelen zijn het niet. Bovendien zullen ze met zekerheid niet meer beschikbaar zijn vanaf 25.02.2020 gezien het contract dan ten einde loopt.

Het bewijs van tewerkstelling van betrokkene zelf, namelijk arbeidscontract en loonfiches van tewerkstelling bij N. BVBA, waaruit blijkt dat hij eveneens tewerkgesteld is en een inkomen heeft, kan daarbij niet in overweging worden genomen. Zoals voorgeschreven in art. 40ter van de wet van 15.12.1980 is het immers de Belgische referentiepersoon die dient aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken zodat betrokkene zich bij haar kan voegen (Arrest Raad Van State 232.612 van 20.10.2015 de inkomsten dienen deze van de Belg te zijn).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van de bestaansmiddelen van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 42 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het hoorrecht.

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

“Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Dat art. 42 §1 als volgt luidt:

Art. 42. § 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

Dat in casu de bestreden beslissing duidelijk aangeeft dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn.

Dat zij evenwel niet zoals aangegeven in art. 42 § 1 overgegaan is tot een onderzoek van de behoeften. Nochtans kon zij een dergelijk onderzoek reeds uitvoeren daar zij over gegevens beschikt dat verzoeker zelf over toereikende middelen beschikt.

Zij doet deze middelen echter af als middelen die zij niet in overweging moet nemen quod non.

De rechtspraak van de Raad van State stelt niets omtrent art. 42 § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze rechtspraak geeft enkel aan dat de inkomsten van de gezinshereniger niet zonder meer kunnen worden samengeteld met die van de referentiepersoon. Echter gedaagde kan bezwaarlijk geen rekening houden met deze bestaansmiddelen wanneer zij de behoeften zoals vermeld in art. 42§ 1 onderzoekt.

Dat gedaagde art. 42§ 1 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

Dat de motivering van de bestreden deels niet afdoende is deels onjuist.”

De bestreden beslissing is het resultaat van een aanvraag ingediend door verzoeker op grond van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en dit met het oog op een gezinshereniging met zijn Belgische echtgenote.

De toepasselijke bepalingen luiden als volgt:

Artikel 40bis, §2, 1°:

“§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;[...]”

Artikel 40ter, §2:

“§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° [...]

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. [...]"

Verzoeker betwist niet dat hij moet bewijzen dat de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, overeenkomstig artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Evenmin betwist hij de beoordeling van de door hem bijgebrachte documenten in het licht van deze voorwaarde, in de bestreden beslissing.

Wél stelt hij dat de bestreden beslissing duidelijk aangeeft dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, dat overeenkomstig artikel 42, §1 van de Vreemdelingenwet een behoefteanalyse had moeten worden gevoerd waarbij ook rekening moest worden gehouden met het feit dat verzoeker zelf over toereikende middelen beschikt.

Artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.”

Uit deze bepaling blijkt dat de verwerende partij dient over te gaan tot het uitvoeren van een behoefteanalyse wanneer de bestaansmiddelen niet toereikend blijken te zijn.

De Raad stelt samen met de verwerende partij in haar nota vast dat verzoeker uitgaat van een foutieve lezing van de bestreden beslissing. Immers werd de aanvraag niet geweigerd omwille van het feit dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontoereikend zijn maar omdat ze niet stabiel zijn. Gelet op de redactie van artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, maakt verzoeker niet aannemelijk dat in casu, nu werd vastgesteld dat de bestaansmiddelen niet stabiel zijn, een behoefteanalyse had moeten worden gevoerd, laat staan dat erover moest worden gemotiveerd in de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft geen onwettig, kennelijk onredelijk of onzorgvuldig handelen van de verwerende partij aangetoond. In de mate dat hij nog insinueert dat hij had moeten worden gehoord moet worden vastgesteld dat hij deze grief situeert binnen het voeren van de behoefteanalyse, hetgeen thans, zoals reeds gesteld, echter niet aan de orde is.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS